

Gond és hitvallás

- a magyar írók nyilatkozata -

Egy ezredév alatt sok zivatar verte nemzetünket. De a zivaterek borujében is két fény mindig há maradt hozzá. Egyik a nemzet csillaga, mely vések idején is áttört fényével a homályon, a másik pedig virrasztó költőink fátylafénye, mely a magyarság számára ma is tanítás.

„Számunkra több is annál, mert kötelező örökség.

Hosszúval szeretnők ezt az örökséget hordozni. Nehéz. De megteendő mégis az egyetlen út, mert nincs feloldás. Itt állunk hát a szépség és a vallomás erkölcsi kényszerre alatt. Itt állunk az októberi szabadságharc véres halmán, melyet egy nép reménye ostromol. Ha egy évtizedre visszatekintünk erről a helyről, szenvednők és várszoknők látjuk a népet. „zenvedett, mert korának eszméit, melyeket tíz év előtt reménnyel ötvözött idegen formában és zarnoki módon akarták életvé tenni. A hosszú kényszer alatt kiújult természetesen a történelmi eszek, a nemzeti függetlenséget vesszendők látta. Szenvédő és igazságtalan sorában gyógyulára áhítva vágyakozott, a nemzeté válni sóvárgott.

Ebben a vágyban és sóvárgásban van a forrás, mely október 23-án feltört a mélyből. Mint annak a forrásnak neves tanú keserves szívvel kell mondanunk, hogy a szovjet kormányzat történelmi tévedést követett el, mikor vérrrel festette meg forrásunk vizét. Dicső költőink él szelleme és az emberi igazság segít nekünk ebben, hogy jóslatot tegyünk; eljön az idő, mikor a megítéelt hatalom bünbánatot mond, mint ahogy az életala megdöntött hatalomnak is meg kellett bannia az a tprást, melyben Petőfi elveszett. Hitünkben és népünk ismeretében mindenkit óvunk attól a téves ítélettől, hogy szovjet fegyverek nélkül a szocializmus vívmányait kiirtotta volna a forradalom. Tudjuk, hogy nem. Mert a munkáscsapatly, a parasztság és a java értelmiség híve ott volt és változatlanul, híve a demokrácia és a társadalmi szocializmus vívmányainak, melyeket nem elsovrasztani akart, hanem életvé tenni inkább. Életvé tenni, azaz a maga magyar testéhez szabni és nemzeti hagyományaink szellemével is megtölteni.

Ezt akartuk és ezt akarjuk mi is, akik a nép vágyainak igdit hirdetjük és jobb jövőjére tesszük írói sorsunkat. Ezért szólunk külön és együtt az 1945-ös földosztás népi törvénye mellett, ennek ellenben a bányák, az üzemek és bankok ügyében, hogy a társadalmi tulajdonban virágozzanak. De vajjon terem-e elegendő föld, ha a paraszt a termelés módjában kedvét nem lel? E vajjon virágozik-e a községi vagyon, ha nem egészséges a társadalom?

Igen, nemzeti függetlenség nélkül kedvezzergett a munkás és a paraszt, e kéz és az értelem, egészséges társadalom nélkül pedig nem gyarapszik a közséi vagyon. Meg kell hát szerznünk, a éppen a szociális haladás érdekében, a nemzeti függetlenséget; s a népi önkormányzat útján meg kell teremnünk az egészséges társadalmat.

A nemzeti függetlenség és a társadalmi rend demokratikus felépítése: a magyarság vágya, melyet mi is hordozunk és munkába önteni törek-szünk. E miközben szívünket és írói életünk jövőndő napjait betölti ez a szépség, a nemzeti egység bölcsője mellől tolmácsoljuk is mindenkinek. A közséi cél gondjában kezünket nyújtjuk a munkásoknak, kö-szöntésünket lélekből küldjük a parasztságunk és szivből az ifjúság-nak.

Győzzük meg együtt a politika vezetőit, hogy a politika nem lehet öncél, hanem csak a nép ügyére egység, a késztessük őket arra, hogy a magyarság egységes dhaja szerint használják ezt az eszközt. Vagyis, a függetlenség kivívására egyfelől, belső életünk pedig arra, hogy a munkások és parasz-
tok törszére, a szellem és az értelmiség segítségével, felépüljön az az egészséges magyar társadalom, az önkormányzat demokratikus módján. Csak így jöhet létre az erős és gazdag állam, melynek a barátság más álla-
mokkal igaz és tartós, s mely nemcsak szándéki az emberi kiszáradányolást, hanem maga sem nehezedik nyomasztó terhével a népre. A nyugalmas és dol-
gos társadalom, a nép jólétén örökös állam fölött mindig biztos sálaga
lesz a jövőnek a nemzet.

Mindenekben magyar gondjainkat röviden elmondottuk és véleményünkről hit-
vallást teszünk. Irómainknak igéi lesznek azavaink, gondunk örökös az idő-
ben, véleményünk pedig a közírás betűibe és irodalmi művekbe költözik.

Hűséget fogadunk a zászló előtt, mely jelezte nekünk, hogy a nép forro-
dalmi egységéből a nemzet újjászületett. Ebben a hűségben, hitvallásunk
alapján gondozni és védeni fogjuk a magyarság szellemét. Öröklen legyen
munkánk talpköve, műveinkben pedig találjon értelmet és forrást a nép al-
kotó ereje, az emberiség eszmeivel a kor.

Egyedül így leszünk szitók a nagy elődökhöz, s egyedül így válhatunk
nevezédek érdekes őseivé.

Magyar Irók Szövetsége.